

La finestra oberta

ELISABET ZOPPETTI

Preguntes que esperen resposta

Tots volem tornar a la normalitat. I quan ho fem pensem en el dia a dia que vàrem deixar aparcats, el 14 de març d'enguany. La definició al diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans de «normalitat» és la qualitat de normal, i normal –segons el diccionari– significa que no se separa del seu estat natural, del seu curs natural o bé, que no es desvia d'una norma establerta.

La normalitat ha esdevingut la quimera que volem retrobar. Quan sortim de casa per anar a comprar sembla que tot el país va quedar aturat el dia 14 de març, dia de la Constitució. El nostre país ha de tornar a posar-se en marxa.

Però la normalitat que trobarem, quan l'anomenat confinament acabi, no serà a ben segur la que recordem i volem recuperar desesperadament. Hauríem de començar a pensar que viurem una nova normalitat. Definir-la és una tasca difícil.

Hi ha ciutadans que han traspassat de manera sobtada, als quals les seves famílies pràcticament no han pogut plorar. Molts de nosaltres hem estat malalts. Les nostres feines s'han vist aturades, excepte per aquells que treballem en el sector sanitari, cossos especials, o bé en els supermercats, o petites botigues de queviures.

Les grues resten aturades, les botigues tancades; bars, restaurants i

cafeteries també, sense dia conegut d'obertura. Hem hagut de suspendre esdeveniments multitudinaris, ens hem quedat sense la Diada de Sant Jordi, i tantes d'altres coses.

La ciutadania s'ha vist obligada a l'allunyament social: petons, tocs de mà i abraçades estan desaconsellats. Hem vist limitats els nostres drets fonamentals amb la finalitat d'evitar que la malaltia s'estengués de manera exponencial. Ha entrat en joc el *Big Data*.

Però què passarà amb els nostres llocs de treball quan arribi la normalitat, tornaran també a la seva normalitat? O bé la normalitat de moltes treballadores i treballadors passarà per apuntar-se a la Borsa de Treball, perquè no tindran lloc de retorn.

Quan podrem tornar a veure els nostres carrers plens de gent, comprant a les nostres botigues? Quan serà normal que torni a haver-hi cues per entrar al país?

No tinc cap dubte que no podrem recuperar les nostres vides en el ma-

teix punt on les vàrem deixar aturades el dia 14 de març. I és per aquest motiu que em pregunto, quina serà la nova normalitat. La normalitat de la mascareta i els guants?

Avui dia aquesta és una gran incògnita. Podrem prémer un botó i el nostre país continuarà com fins ara? O els que vivien a precari, es veuran abocats a situacions insostenibles fins al punt de no tenir res? Tots els comerços reprendran la seva activitat, funcionant amb plena normalitat?

Els infants tornaran a les escoles i ompliran de nou els parcs amb crits i jocs? I quan podrem prendre aquell cafè que ens va quedar pendent amb els amics?

Tinc la sensació que descobrirem una nova normalitat, i és possible que aquesta no ens agradi. Hem marcat en la nostra història, tant la personal com la del país, un punt d'inflexió, amb un abans i un després; i sens dubte aquesta, segurament, serà la nova normalitat. ≡
Membre de la CPN de Progressistes-SDP